

Prima instanță: Judecătoria Cahul
Judecător: D. Bosîi
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul
Judecători: G. Eni, V. Movilă, N. Bondarenco

Dosarul nr. 3ra-434/15

Î N C H E I E R E

09 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Nicolae Clima
Ion Corolevschi, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către ÎI „Ciobănică Nichita”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎI „Ciobănică Nichita” împotriva Consiliului sătesc s. Roșu r. Cahul cu privire la anularea parțială a deciziei și obligarea recalculării taxei,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 21 octombrie 2014, prin care a fost casată hotărîrea Judecătoriei Cahul din 12 iunie 2014, fiind emisă hotărîre nouă,

c o n s t a t ă :

La 30 ianuarie 2014, ÎI „Ciobănică Nichita” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului sătesc s. Roșu cu privire la anularea în parte a actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că prin anexa nr. 1 la decizia nr. 18.12.2012 a Consiliului s. Roșu „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind colectarea impozitelor și taxelor locale pe teritoriul primăriei Roșu pentru anul 2013”, au fost stabilite taxele pentru amplasarea unităților de comerț.

Regulamentul în cauză a fost adoptat fără respectarea rigorilor Legii privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități publice centrale și locale, nr. 317-XV din 18 iulie 2003.

Prin actul administrativ supranumit pîrîtul în raport cu celelalte unități comerciale din teritoriu a stabilit o taxă exagerată pentru ÎI „Ciobănică Nichita”, deși taxa urma de a fi calculată, avînd ca bază de calcul stabilirea unui impozit pentru 1 m², dar nu stabilită. Din taxele stabilite prin anexa nr. 1 se deduce că taxa medie pentru 1 m² ar fi 100 lei și ca urmare taxa pentru unitatea comercială ÎI „Ciobănică Nichita” ar trebui să constituie 15 000 lei și nu 25 000 lei.

Astfel, consiliul local a stabilit taxa pentru amplasarea unității comerciale

fără a se conforma rigorilor legii - ne fiind respectat principiul egalității și echității și a emis în privința reclamantului un act administrativ ca caracter normativ care dezavantajează reclamantul în raport cu ceilalți agenți economici din teritoriu, motiv din care se consideră îndreptățit de a depune prezenta cerere în instanța de judecată așa cum cererea prealabilă a fost trecută de către pîrît cu tăcerea.

Invocă de asemenea că decizia în cauză este lovită de nulitate așa cum proiectul actului normativ a deciziei în cauză, n-a fost consultat cu ÎI „Ciobănică Nichita” - art. 38 alin. (4), al aceleiași legi: Consultarea proiectului de act normativ cu părțile interesate se efectuează în conformitate cu Legea nr. 239-XVI din 13 noiembrie 2008 privind transparența în procesul decizional și cu procedurile stabilite de Guvern.

Decizia n-a fost publicată sau afișată - art. 20 alin. (5) din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 26 decembrie 2006: Deciziile cu caracter normativ intră în vigoare la data aducerii la cunoștință publică prin publicare sau prin afișare în locuri publice, iar cele cu caracter individual – la data comunicării persoanelor vizate.

În circumstanțele expuse mai sus, solicită anularea taxei în mărime de 25000 lei pentru unitatea comercială din anexa nr. 1 la decizia nr. 07/3 din 18 decembrie 2012 a Consiliului s. Roșu stabilită pentru ÎI „Ciobănică Nichita”, să fie obligat pîrîtul de a calcula taxa pentru unitatea comercială a ÎI „Ciobănică Nichita” punînd la baza calculului 1 m² - una suta lei, ceea ce constituie 15 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Cahul din 12 iunie 2014, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de ÎI „Ciobănică Nichita” cu privire la anularea parțială a deciziei privind stabilirea taxei de 25 000 lei pentru unitatea comercială, de la anexa nr. 1. S-a respins ca neîntemeiată cererea înaintată de ÎI „Ciobănică Nichita” cu privire la obligarea Consiliului sătesc s. Roșu r. Cahul de a calcula taxa pentru unitatea comercială conform coeficientului 100 pe metru pătrat.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 21 octombrie 2014, a fost admis apelul declarat de ÎI „Ciobănică Nichita”, a fost casată hotărîrea Judecătorei Cahul din 12 iunie 2014 fiind pronunțată o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 29 decembrie 2014, ÎI „Ciobănică Nichita” a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă în totalitate.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că actele judecătorești contestate sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material iar concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, „*recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale*”.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a fost expediată în adresa părților la data de 05 noiembrie 2014 (f.d. 68), recursul depus de ÎI „Ciobănică Nichita” se consideră declarat în termen.

La 27 martie 2015, Consiliul sătesc s. Roșu r. Cahul a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎI „Ciobănică Nichita” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanțele inferioare, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești contestate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării

pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎI „Ciobănică Nichita” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de ÎI „Ciobănică Nichita” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Corolevschi

Ion Druță